

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Igora Burgera na neverejnom zasadnutí v Bratislave 3. októbra 2012 v trestnej veci obvineného **V. H. pre trestný čin podvodu** podľa § 250 ods. 1 zákona č. 140/1961 Z. z. v znení neskorších predpisov (Trestný zákon) vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 3T 109/2005, o dovolaní, ktoré podal obvinený prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. M. M., advokáta v Košiciach, proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo dňa 4. februára 2010, sp. zn. 6Tos 4/2010, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. f/ Tr. por. dovolanie obvineného V. H. **sa o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Košice I uznesením z 2. decembra 2009, sp. zn. 3T 109/2005, podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. vyslovil, že obvinený V. H. sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia neosvedčil a trest uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Košice I zo dňa 28. decembra 2005, sp. zn. 3T 109/2005, vo výmere 24 mesiacov sa vykoná. Podľa § 50 ods. 8, § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd obvineného zaradil na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozhodnutiu podal obvinený sťažnosť, hoci sa priamo po vyhlásení predmetného uznesenia vzdal práva na jej podanie.

Krajský súd v Košiciach uznesením z 4. februára 2010, sp. zn. 6Tos 4/2010, podľa § 193 ods. 1 písm. b/ Tr. por. sťažnosť obvineného V. H. zamietol z dôvodu, že ju podala osoba, ktorá sa práva na jej podanie výslovne vzdala.

Proti uvedenému rozhodnutiu podal obvinený prostredníctvom svojho obhajcu dovolanie z dôvodu uvedenom v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., totiž že zásadným spôsobom bolo porušené jeho právo na obhajobu a § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., teda že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Obvinený naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. videl v tom, že Okresný súd Košice I pochybil, keď na verejnom zasadnutí konanom dňa 2. decembra 2009 skonštatoval, že sa obvinený v skúšobnej dobe neosvedčil bez toho, aby sa hlbšie zaoberal výnimočnými okolnosťami prípadu. Počas plynutia skúšobnej doby určenej trestným rozkazom Okresného súdu Košice I, sp. zn. 3T 109/2005, bol obvinený rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 29. septembra 2009, sp. zn. 2T 108/09, uznaný vinným pre prečin zanedbania povinnej výživy. Uvedený trestný čin je typovo absolútne odlišný od trestného činu podvodu (za ktorý bol trestným rozkazom Okresného súdu Košice I uznaný vinným). Súd tiež nebral do úvahy skutočnosť, že trestného činu zanedbania povinnej výživy sa obvinený dopustil v dôsledku svojej zúfalej finančnej situácie.

Obvinený v dovolaní ďalej namietal, že proti rozhodnutiu Okresného súdu Košice I, z 2. decembra 2009, sp. zn. 3T 109/2005, podal sťažnosť, ktorú však Krajský súd v Košiciach uznesením zo 4. februára 2010, sp. zn. 6Tos 4/2010, zamietol s odôvodnením, že obvinený sa na verejnom zasadnutí dňa 2. decembra 2009 vzdal práva na jej podanie. Obvinený si však nie je vedomý, že by sa práva na podanie sťažnosti vzdal a nebol ani o prípadných dôsledkoch tohto vyhlásenia poučený. Uviedol, že rozpoznávacía a vôľová zložka jeho vedomia je značne oslabená, nakoľko je bývalý alkoholik a toxikoman. Napriek tomu mu však nebola poskytnutá právna pomoc, čím došlo k porušeniu jeho práva na obhajobu.

Vzhľadom na uvedené navrhol, aby najvyšší súd z dôvodu uvedenom v § 371 ods. 1 písm. c/, písm. i/ Tr. por. zrušil rozhodnutie Okresného súdu Košice I z 2. decembra 2009, sp. zn. 3T 109/2005, v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach zo 4. februára 2010, sp. zn. 6Tos 4/2010, a obvineného V. H. prepustil z výkonu trestu na slobodu a súčasne prikázal okresnému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu sa vyjadril aj prokurátor Okresnej prokuratúry Košice I, ktorý dôvody uvedené v dovolaní podanom obvineným nepovažoval za relevantné v zmysle § 371 Tr. por., a preto navrhol, aby najvyšší súd toto dovolanie podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Predseda senátu dovolacieho súdu podľa § 378 Tr. por. dovolanie predbežne preskúmal a zistil, že dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné (§ 382 písm. f/ Tr. por.).

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon, alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371 Tr. por.

V zmysle novely Trestného poriadku č. 262/2011 Z. z., účinnej od 1. septembra 2011, sa rozhodnutím podľa § 368 ods. 1 Tr. por. rozumie:

- a./ rozsudok alebo trestný rozkaz,
- b./ uznesenie o postúpení veci okrem uznesenia o postúpení veci inému súdu,
- c./ uznesenie o zastavení trestného stíhania,
- d./ uznesenie o podmiennečnom zastavení trestného stíhania,
- e./ uznesenie o podmiennečnom zastavení trestného stíhania spolupracujúceho obvineného,
- f./ uznesenie o schválení zmieru a zastavení trestného stíhania,
- g./ rozhodnutie o uložení ochranného opatrenia,
- h./ rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok podaný proti rozhodnutiu podľa písmen a) až g), alebo rozhodnutie, ktorým odvolací súd na základe riadneho opravného prostriedku vo veci sám rozhodol.

Spoločným znakom všetkých týchto rozhodnutí je, že ide o tzv. meritórne rozhodnutia, teda rozhodnutia vo veci samej, ktorými sa trestné stíhanie obvineného končí ako celok.

Uvedená zmena Trestného poriadku odráža doteraz ustálenú rozhodovaciu prax trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, podľa ktorej by odporovalo logickým zámerom zákona (Trestného poriadku), ak by mimoriadnym opravným prostriedkom – dovolaním – bolo prípustné napadnúť aj iné rozhodnutia súdov prvej a druhej

inštancie nie vo veci samej, teda tie, ktorými bolo rozhodnuté len o parciálnych otázkach, resp. o otázkach nadväzujúcich na meritórne rozhodnutie. Takými sú z pohľadu celého trestného stíhania rozhodnutia upravujúce procesný postup, pribratie do konania, uloženie pokuty a mnohé ďalšie. Tieto rozhodnutia majú vlastný režim opravných prostriedkov, pokiaľ ich zákon vôbec pripustil.

Dovolanie, ako mimoriadny opravný prostriedok, má v trestnom procese výnimočné postavenie a bolo by nelogické jeho osobitný štatút narúšať aj možnosťou napadnúť parciálne rozhodnutia, ktorých zákonnosť a dôvodnosť (aplikácia) je posudzovaná napokon v celkovom kontexte pri rozhodovaní in merítum.

Určitú výnimku predstavuje ustanovenie § 371 ods. 2 Tr. por., v zmysle ktorého minister spravodlivosti podá dovolanie okrem dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 aj vtedy, ak napadnutým rozhodnutím bolo porušené ustanovenie Trestného poriadku alebo osobitného predpisu o väzbe, Trestného zákona alebo Trestného poriadku o podmieněnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, o výkone trestu, ktorého výkon bol podmieněne odložený, o výkone zvyšku trestu po podmieněnom prepustení alebo o výkone náhradného trestu odňatia slobody, ktorý bol uložený popri peňažnom treste.

S poukazom na vyššie uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. f/ Tr. por. dovolanie obvineného V. H. na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 3. októbra 2012

JUDr. Milan L i p o v s k ý , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová